

ADIM İKİ: SENDİKADA PARTİ SİYASETİNE SON

Koray Çalışkan
koray.caliskan@boun.edu.tr

İki haftadır zayıflayan sendikaları güçlendirmek için atılması gereken adımları tartışıyorum. Geçen hafta ilk adım olan profesyonel örgüt olmanın içeriğini tartışmışım. Geriye dört adım kaldı: 2) sendikada parti siyaseti yapmamak, 3) temsilciliklere güç vermek, 4) sendika içi demokrasiyi güçlendirmek ve 5) yerele özel örgütlenme planı yapmak. Sırada en zor adım var. Hem konuşması, hem atması zor bir adım.

SENDİKA VE SİYASET

İnsanların haklarını aramak için örgütlendiği alanlar siyasidir. Zira hak düşlemek ve kazanmak için mücadele etmek siyasetin kendisi. Bu nedenle sendika tanım itibariyle siyasi bir kurumsal araçtır.

Benim önerdiğim, sendikalardan siyasetin dışlanması değil. Sendikacıların siyaset yapmaması hiç değil. Sendikanın kendisinin siyaset alanı olarak görülmesinin engellenmesi.

PARTİLER VE SENDİKA

Ama bunu lafla yapamayız. Yapılması gereken, sendikada parti siyasetine son vermek. Uslu ulus değil, toplumsal adalet talebiyle örgütlenen sendikaların büyük bir kısmı mikro sol çevrelerin birbirleri arasında ve içlerinde çekiştiği bir platforma dönüşmüş durumda. Bu sendikaların tamamı her geçen gün üye kaybediyorlar.

Oysa sendika, emekçilerin yatay olarak örgütlendiği alanın kendisi. Birisi kalkıp "ben hem parti yöneticisi olurum hem de sendika yönetim" diyorsa orada bir sorun var. Neden? Üç ana nedeni var.

GÜÇLÜ VE BAĞIMSIZ SENDİKA

Öncelikle bir günde 24 saat var da ondan. Uykuyu, yemeği, vesaireyi çıkar 10 saat çalışırız en hırslımız. Hem parti örgütünde hem sendikada çalışırsanız, ikisini de yarım yamalak yaparsınız. Eriyen sendikaların temsilcisi, yüzde bir almayı başarı sanan partilerin yöneticisi olursunuz. 10 sene sonra sendikanız minicik kalıp, partiniz on binde

yarım aldığında ne hissedeceğinizi düşünün. Eğri oturalım doğru konuşalım. Kararımızı verelim. Seçimimizi yapalım.

Sendika yöneticilerinin, temsilcilerinin ve örgütlenme sorumlularının, siyasi partilerle organik bağlarını tümüyle kesmesi gerekiyor. Bunun ikinci nedeni örgütlenmede yarattığı güçlükler. Biz örgütlenme çalışması yaparken birçok çalışan, "aman boşver ne girecem Eğitim Sen'e, yok ÖDP yok EMEP..." tarzında şeyler söylüyordu. Oy vermedikleri partilerin yöneticilerinin idarecisi olduğu sendikalara girmeye kamu çalışanlarını, işçileri nasıl ikna edeceğiz?

Kamu çalışanları sendikalara oy vermedikleri partilerin propagandasını yapsınlar diye girmiyor. Emekçiler siyasi partiler kendilerini örgütlesinler diye sendikalı olmuyor. Sendika açık bir platformdur, emekçi orada örgütlenir, değişir, değiştirir, gelişir, geliştirir. Organik parti bağlantısı, Türkiye'nin hali hazırdaki koşullarında sendikayı yavaşlatır, küçültür, çekiciliğini kaybettirir. Zaten bu ilişki partilere de bir şey katmıyor. Oy oranları ortada.

En son neden pragmatik: En iyi örgütçülerin, en sağlam çalışanların, en güçlü fikirleri olanların sendika yöneticisi olması lazım. Hali hazırda parti bağlantısı sendikacı başarısının önünde engel. Sendika yönetiminde kendini parti temsilcisi gibi gören çok insanla tanıştım. Bayağı da bir arkadaşım var hem sendikacı hem parti siyasetçisi olan. "Ne yapalım" diyorlar, "bunu yapmazsak diğerini yapacak insan yok". Malesef kısmen de olsa haklılar.

Ama olmaz. Karar vermek zorundayız. Azıcık orada azıcık burada eşelenerek kuyu kazılmaz. Gerçekten çalışmak istediğimiz alanı belirlemeli, ona odaklanmalıyız. Bunun yolu var.

İşe yaradı. Yarıyor. Ben kendi temsilciliğimde kimin hangi partili olduğunu bilmiyorum, bilmek hiç istemedim. Aramız iyi, kampanyamız işliyor, çünkü yalnızca çalışıyoruz, örgütleniyoruz, iş yapıyoruz. Türkiye'nin en çok kamu üniversitesi olan İstanbul'da tek başımıza bütün üniversitelerin toplamından daha çok üye sahibi olduk. Bu sene üye sayımızı yüzde 50 artırmayı hedefledik.

KÂBUSA HAZIRLIK

Sendikalarda parti siyaseti yapmayı kesmezsek, hem parti yöneticisi hem sendika örgütçüsü olursak, ve geldiğimiz gibi devam edersek on sene içinde sendikalarımız da partilerimiz gibi olacak. Emekçilerin yalnızca yüzde 1'inin üye olduğu sendikalar mı istiyoruz gerçekten? Bu kâbusa hazır mıyız? Lütfen hangi şapkayı taşıdığımıza karar verelim.